

UCHWAŁA Nr .....
Rady Miejskiej w Złotym Stoku
z dnia .....

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Złotego Stoku.

Na podstawie 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r., poz. 559 z późn. zm.), w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) Rada Miejska w Złotym Stoku uchwała, co następuje:

§ 1. Uznaje się skargę z dnia 19 kwietnia 2022 r. na działalność Burmistrza Złotego Stoku za bezzasadną z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Złotym Stoku, zobowiązując Przewodniczącego do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie w dniu podjęcia.

RADCA PRAWNY
Liliana Woźny
Liliana Woźny

Uzasadnienie

19.04.2022 r. (data wpływu do urzędu 25.04.2022 r.) do Rady Miejskiej w Złotym Stoku wpłynęła skarga na zaniechanie obowiązków wynikających z ustawy zasadniczej Burmistrza Złotego Stoku. Przewodnicząca Rady Miejskiej skierowała skargę do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w celu przeprowadzenia czynności wyjaśniających i wydania opinii.

Komisja na posiedzeniu w dniu 16 maja 2022 r. zapoznała się z treścią skargi. Członkowie Komisji podczas analizy skargi uznali zarzuty w niej podniesione wobec za zbyt ogólne co nie pozawalało na rzetelne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego, mającego na celu ustalenie stanu faktycznego i prawnego sprawy objętej skargą. Skarżący nie uczestniczył w posiedzeniu, pomimo skutecznego zawiadomienia o terminie posiedzenia. Burmistrz Złotego Stoku w swojej wypowiedzi nie zgodził się z zarzutami Skarżącego. Komisja podjęła decyzję o zobowiązaniu Skarżącego do skonkretyzowania zarzutów wobec Burmistrza. Skarżącego zawiadomiono skutecznie o przedłużeniu terminu rozpatrzenia skargi do 30 czerwca 2022 r.

Pismem z dnia 27 maja 2022 r. (data wpływu do urzędu 2 czerwca 2022 r.) skarżący odniósł się do wezwania o uszczegółowienie zarzutów, zarzucając Burmistrz Złotego Stoku zaniechanie obowiązków wynikających z ustawy zasadniczej i wykonywanie nienależytego nadzoru nad działalnością Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Złotym Stoku co w ocenie Skarżącego wyczerpuje znamiona przestępstwa opisanego w art. 231 § 1 kk.

W celu przeprowadzenia czynności wyjaśniających ustalono termin Komisji na 21 czerwca 2022 r. o czym skarżący został skutecznie poinformowany. 17 czerwca 2022 r. Skarżący złożył do Rady Miejskiej w Złotym Stoku pisemny wniosek o przedłużenie terminu rozpoznania skargi w uzasadnieniu wskazując chęć czynnego udziału w posiedzeniu Komisji co uniemożliwia mu planowana w tym dniu wizyta lekarska. Wniosek został przedstawiony na posiedzeniu Skarg, Wniosków i Petycji w dniu 21 czerwca 2022 r. Komisja aby dać możliwość czynnego uczestnictwa w obradach Skarżącemu, przyjęła wniosek jednogłośnie. Biorąc pod uwagę konieczność zwołania kolejnego posiedzenia i wydania opinii przez Komisję, a także wykonanie na bazie opinii projektu uchwały, poddanie go opinii zwołanych komisji stałych i skierowanie na obrady Rady Miejskiej planowane po wakacyjnej przerwie, przedłużenie terminu rozpatrzenia skargi do 30 września 2022 r. zostało uznane za uzasadnione.

Komisja Skarg Wniosków i Petycji postanowiła wydać opinię w sprawie skargi na Burmistrza Złotego Stoku na posiedzeniu 12 września 2022 r. o czym skarżący został skutecznie poinformowany. 7 września 2022 r. Skarżący złożył telefoniczny wniosek do Sekretarza Gminy o umożliwienie mu czynnego udziału w pracach Komisji przez komunikator Skype.

W posiedzeniu Komisji 12 września 2022 r. Skarżący nie uczestniczył osobiście oraz nie odebrał dwukrotnego połączenia na Skype. Komisja w toku czynności wyjaśniających zapoznała się z wypowiedzią Burmistrza Złotego Stoku w sprawie zarzutów na zaniechanie obowiązków wynikających z ustawy zasadniczej przez „nienależyty nadzór nad Dyrektorem OPS-u który działa z upoważnienia Burmistrza czym w mej ocenie wyczerpuje znamiona przestępstwa nie dopełnienia obowiązku służbowego w art. 231 par. 1 k.k.”.

Burmistrz nie zgodził się z zarzutami stawianymi przez skarżącego. Wskazała, że trudno jej odnieść się do powyższych zarzutów skoro skarżący nie podaje konkretnych przykładów zaniechania obowiązków wynikających z ustawy zasadniczej czy też braku nadzoru nad działalnością Ośrodka Pomocy Społecznej w Złotym Stoku. Ustawą zasadniczą jest Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej

(Dz.U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 z późn. zm.). Skarżący nie wskazał wprost jakie obowiązki wynikające z Konstytucji Burmistrz zaniedbują. Zgodnie z art. 69 Konstytucji osobom niepełnosprawnym władze publiczne udzielają, zgodnie z ustawą, pomocy w zabezpieczeniu egzystencji, przysposobieniu do pracy oraz komunikacji społecznej. Należy zaznaczyć, że treścią obowiązków wynikających z art. 69 jest „udzielanie pomocy” osobom niepełnosprawnym, tak aby mogły one prowadzić życie w społeczeństwie, co jest jedną z koniecznych przesłanek poszanowania godności człowieka. Jednak zgodnie z orzecznictwem sposób, formy i zakres „udzielania pomocy” określa ustawa. To ustawodawcy, a nie gminie przysługuje „swoboda środków służących do realizacji wymienionych celów”. W związku z powyższym gmina, burmistrz czy też dyrektor Ośrodka Pomocy Społecznej udzielają pomocy w zakresie ustalonym przepisami prawa – w ramach posiadanych środków finansowych. Skarżący korzystał z pomocy udzielanej przez Ośrodek Pomocy Społecznej w Złotym Stoku, a od udzielanych lub odmawianych świadczeń miał prawo do odwołania i z tego prawa wg uzyskanych informacji korzystał (wniesienie odwołań do SKO, w tym na decyzję z dnia 26.04.2022 r. uchylającą decyzję o przyznaniu zasiłku stałego, zaskarżenie decyzji SKO do WSA we Wrocławiu oraz wniesienie do Rzecznika Praw Obywatelskich o złożenie kasacji w imieniu skarżącego od wyroku WSA we Wrocławiu oddalającego skargę w całości na decyzję SKO w Wałbrzychu w przedmiocie przyznania zasiłku celowego).

Burmistrz nie zgodziła się ze stwierdzeniem, że prowadzony przez nią nadzór nad działalnością dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Złotym Stoku nosi znamiona przestępstwa opisanego w art. 231 § 1 kk, zgodnie z którym: „funkcjonariusz publiczny, który, przekraczając swoje uprawnienia lub nie dopełniając obowiązków, działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3”. Skarżący nie wskazał wprost sytuacji niedopełnienia obowiązków w tym zakresie. Zarzut wynika z niezrozumienia przez Skarżącego zasad i zakresu możliwości udzielania pomocy przez gminę, w tym ograniczonych możliwości zaspakajania potrzeb wnioskodawców. Potwierdzają to składane przez Skarżącego skargi na Burmistrza, zastępcę burmistrza, dyrektora OPS-u i Przewodniczącą Rady Miejskiej. W skargach tych jednoznacznie wskazuje na niskie środki finansowe przekazywane na pomoc społeczną, w tym wielkość przydzielanych mu zasiłków. Nie jest to prawda, gdyż w 2021 r. największą pulę środków z budżetu gminy wydatkowano w dziale pomoc społeczna i rodzina bo aż 6.736.968,42 zł, co stanowi ponad 34% wszystkich wydatków bieżących.

Komisja Skarg Wniosków i Petycji po zapoznaniu się z zebraną dokumentacją, wysłuchaniu stron i przeprowadzeniu czynności wyjaśniających podjęła decyzję o nieuznaniu zarzutów Skarżącego wobec Burmistrza Złotego Stoku wydając opinię o uznaniu skargi za bezzasadną.

Rada Miejska w oparciu o stanowisku Komisji Skarg Wniosków i Petycji, nie znajduje potwierdzenia zarzutów Skarżącego wobec Burmistrza Złotego Stoku. Rada nie dopatrzyła się w postępowaniu Burmistrza Złotego Stoku zaniedbywania obowiązków wynikających z ustawy zasadniczej i wykonywania nienależytego nadzoru nad działalnością Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Złotym Stoku, tym bardziej że Skarżący nie wskazał uzasadnienia potwierdzającego wniesione przez niego zarzuty. W świetle powyższego uznaje się skargę za bezzasadną.

Jak stanowi art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia, czyli Rada może podtrzymać swoje

poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.